

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Southwelli prima defensio, Ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

hoc in genere adferatur, & vestris consiliis remedium præbete malo.

Iurati præsentant pro Domina Regina, quod *Robertus Southwellus*, nuper de Londino, Clericus, natus infra hoc Regnum, post festum Natiuitatis Ioannis Baptistæ, Anno Regni dictæ Reginae tunc primo, & ante primum diem Maij, anno Regni dictæ Reginae trigesimo secundo, factus & ordinatus Sacerdos per auctoritatem deriuatam & præsentam à sede Romana, timorem Dei ante oculos non habens, leges & statuta huius Regni Angliæ minimè ponderans, nec pœnam in iisdem contentam verens, vigesimo sexto Iunij Anno Regni dictæ Reginae tunc trigesimo quarto, apud Vxenden in Comitatu Middlesex proditoriè & vt falsus proditor Dominae Reginae fuit & remansit contra formam statuti in eiusmodi casu editi & prouisi, & contra pacem dictæ Dominae Reginae, coronam, & dignitatem. Si igitur pecuniam rodentes atque adulterantes, si fallacis monetæ culores Majestatis rei grauissimis plectuntur suppliciis, hi profecto atrocius puniendi sunt, qui hominum mentes superstitiosa Religione corumpunt, & sanguinem frictes continuis nos exagitant timoribus, insidiis, prodicionibus. Qui enim leges violat, qui supplicium in reos constitutum contemnit, cuius criminis, data opportunitate, reus esse verebitur? An iste qui accusatur huiusmodi scelere se obstrinxerit, quandoquidem id vestri nunc muneris est, decernite. Hac oratione accensi secedunt aliquantulum bis duodecim viri deliberaturi, sequitur Procurator Regius Edwardus Cocus, currentes si esset opus incitaturus, sequitur & perfriçtâ fronte (ô miseram à fide deficientium conditionem) Anna Bellamæa, suum de Sacerdotio additura testimonium: Exiguo interuallo reditur ad Iudices, & (vulgatis verbis, *Billa vera*) Accusatio vera pronuntiatur. Hæc præambula sunt Iudicij: Tum West-Monasterij sistitur *Southwellus*, & erectâ dextrâ, post alteram accusationis recitationem rogatur, Nocensne sit an innocens? Fateor, inquit, me natum in Angliæ Reginae esse subditum; Initiatum me etiam esse Sacerdotio non diffiteor; cuiusque ordinis suscepti gratias quàm maximas refero omnipotenti Deo: quòd fuerim Vxendenij palam est omnibus cum inde sim ductus huc captiuus, Eo tamen non venissem nisi dolo malo traductus velut in muscipulam: Testem inuoco Deum, me omnis prodicionis consensionis in Reginae, Regni, seu Republicæ perniciem liberum, id tantum habuisse in votis vt Sacramentis ritu Catholico administratis hominû volentium conscientijs confiterem. Verbo igitur (vt moris est) dicit, noxium te censes, an Innoxium? Innoxium prorsus me esse censeo, eiusque Innocentiæ non aliû cognitorem quàm Deum postulo, & vos ipsos Iudices. Absit id à nobis (reponit Poppamus) nostrum est demû ferre sententiâ cum de facto cognitum fuerit: Facti cognitio ad viros duodecim pertinet (quos cum ex viginti quatuor selectos curasset à Præcone nominari.) Estne inter istos inquit quispiâ aduersus quem iure excipias *Southwelle*? Hi patriam repræsentant, cuius & Dei Iudicio si te submissis standum tibi est: si resisteris, id ipsum te sceleris conuictum damnabit.

1595.
Forma accusationis.

Southwelli
prima defensio.

1595. Tum *Southwellus*; " Quandoquidem sic statuunt leges, & siue istos siue vos cognitores habiturus sim, iniquæ conditioni parendum mihi est; misereor equidem duodecimvirorum, quorum ego cum neminem nouerim charitate Christiana teneor de nemine quopiam sinistrè sentire; At illi quando ego me ipsis permisero viderint profecto an innoxij futuri sint cum secundum leges vestras de Innocente pronuntiauerint; permitto tamen, quoniam ita necesse est, vt de meo facto hi cognoscant.

Procuratoris regij oratio ad duodecim viros.

XXVIII. Audierant isti accusationem conceptis verbis secundò recitatam, atque de ea cum alijs duodecim seorsim deliberauerant; poterant & ipsi more suo atque odio Religionis sat esse prompti ad reum euertendum; nè qua tamen ad scelus decisset diligentia, exit in medium quem dixi Procurator Regius, & partitâ in tria capita oratione affatur duodecim viros. " Accusatio quam audistis tribus continetur; quòd iste subditus sit Reginæ; quòd ordines Romano ritu susceperit; quòd post susceptos fuerit Vxendenij. Horum nihil reus ipse diffitetur. Audistis Blatphemiam; quid adhuc egerus testibus? Subditum Reginæ ordines suscepisse Romano ritu rediisseque in Angliam læsæ Majestatis crimen est iubente lege: Etenim Regina neminem in Regno nouit Superiorem; sola inter suos potest & debet omnia moderari: Cuius itaque temeritatis est potestatem ab alieno Principe acceptam huc transferre, & eandem tanquam in subditos exercere? Atque ab eo Principe acceptam potestatem, qui & Reginæ sit inimicissimus, & Religionis quietisque nostræ infensissimus hostis. Securitati vtriusque vt provideatur variis cautum est legibus. Primum, nè quis externi Principis in huius subditos auctoritatem agnoscat; deinde vt literæ nullæ Pontificiæ huc aduehantur; Tum cereis quibusdam imaginibus, & globulis (quos Agnos Dei vocant, & Grana) aditus est præclusus; post etiam libris qui sub pietatis & doctrinæ umbra pestem occulunt, quam omnes fugere necesse est qui salutem caram habent; denique cum ad malorum culmen greges Sacerdotum Iesuitarumque immittebantur in Regnum, per quos toto orbe terrarum in Hispani Regis & Pontificis gratiam discordiæ seminantur, fouentur bella, sternitur via ad aliena occupanda, quæ diligentia, aut quæ legum asperitas nimia esse poterat huic malo vt obuiaretur? Christus præcipit ea reddi Cæsari quæ Cæsaris sunt; Apostolus monet, Principibus & Potestatibus subditos esse; dicto obedire, & ad omne opus bonum paratos esse. Hi neque potestatem agnoscunt, neque volunt Reginæ subdi; imo verò auocant ab obedientia subditos; dicto obedientes; sed Pontifici; ad omne opus parati; at quale id opus sit vos certè perspicitis: Religionem lacerant, Majestatem non verentur, fidem etiam & commercium inter homines tollunt fictis implicatisque ad interrogata responsionibus. Tu *Southwelle* inter primos docuisti si quis esset rogatus, An te domi cuiusquam vidisset, posse iuratum respondere non vidisse cum certe viderit. Id si negas, est hic qui affirmet. Quid porro istud est præterquam mendacio, periurio, fraudi, & dolo malo apertam tenere ianuam, vt nihil